

Blok tematyczny: Rytm przyrody.

Temat: Co się dzieje w parku?

Cele: Wprowadzić i utrwalić nowe słownictwo. Zapoznać ze znaczeniem wyrazu park. Zainspirować do prowadzenia własnych obserwacji zjawisk przyrody. Przygotować do pisania litery "p". Utwalić zdolność liczenia do dziesięciu. Pobudzić i rozwijać uczniowską wyobraźnię.

Pomoce

Uczeń: piórnik z przyborami szkolnymi.

Nauczyciel: czerwone i niebieskie kartki do oznaczania samogłosek i spółgłosek, wyrazy do rozdania uczniom, wydruk tekstu z wyrazami, tekst opowiadania.

Zapis w dzienniku: Opowiadanie o zgubionym pajacyku. Gromadzenie słownictwa. Kształcenie rozumienia ze słuchu. Kształcenie umiejętności stawiania pytań i odpowiedzi. Zwierzęta i drzewa w parku. Utrwalenie i powtórzenie wyrazów: dziewczynka - chłopiec. Wprowadzenie czasowników: zgubić i rosnąć. Zabawa ruchowa z wykorzystaniem gazety. Wprowadzenie litery "p". Analiza słuchowo - wzrokowa. Zabawy utrwalające wyrazy. Rebusy.

Przebieg:

1. Powitanie (utrwalanie zwrotów powitalnych).

2. Rozumienie ze słuchu. N. czyta opowiadanie o pajacyku, co zgubił się w parku. Wcześniej mówi:

Przeczytam wam teraz opowiadanie. Wiem, że nie wszystko od razu zrozumiecie, ale postarajcie się podczas mojego czytania zapamiętać:

- Jak ma na imię dziewczynka, o której mówi się w opowiadaniu.
- Co zgubiła dziewczynka?
- Jakie zwierzęta są w parku? (mieszkają)
- Co w parku robią ludzie?

Słuchajcie wyjątkowo uważnie.

(Ćwiczenia w rozumieniu ze słuchu nie wymagają pełnego tłumaczenia tekstu. Ważne jest, zwłaszcza na początku nauki wyćwiczenie słuchu językowego, umiejętność skupienia uwagi na konkretnych, pojedynczych wyrazach - takie jest zadanie tego ćwiczenia.)

Wiera zgubiła swojego pajacyka tuż przed wejściem do parku. Pajacyk usiadł na trawie i na początku nie wiedział, co się stało, był bliski łez. Potem jednak ruszył przed siebie w nadziei, że znajdzie dziewczynkę. Szedł krętą alejką, która prowadziła wzdłuż wysokich drzew. Najpierw minął dwa stare kasztanowce, potem kilka brzoź. Wreszcie zatrzymał się pod srebrnym bukiem. Obok na ławeczce odpoczywali ludzie. Wierzy nigdzie nie było. Za to mały chłopczyk przejechał szybko na rowerze, a dwóch panów w strojach sportowych przebiegło równym rytmem w stronę wyjścia. Pajacyk wszedł na bujnie rosnącą trawę, bo zobaczył, że inni też tak robią. Mieli koce rozłożone na trawie, jedli

kanapki i pili soki. Pod dębem pajacyk spotkał rudą wiewiórkę. Siedziała na pniu, trzymając w łapkach orzeszek. Spojrzeli na siebie uważnie.

- Szukasz czegoś? – zapytała wiewiórka.

- Szukam mojej Wiery, dziewczynki. Ma siedem lat. – odpowiedział pajacyk.

- Idź nad staw, tam zawsze jest dużo dzieci. Może twoja Wiera obserwuje kolorowe karpie, pływa ich tam kilka.

- Dziękuję ci. A gdzie my jesteśmy?

- Nie wiesz? Jesteśmy w parku. Prawie każde miasto ma swój park.

- A po co? - zapytał pajacyk.

Jak to po co? - zaśmiała się wiewiórka - żeby wiewiórki i jeże miały swój kawałek ziemi i żeby ludzie mogli odpoczywać wśród przyrody. No i żeby w naszym mieście było ładnie.

Faktycznie. W bujnej trawie pajacyk dostrzegł jeszcze dwa jeże. Pomyślał, że ładnie jest w parku, ale bez Wiery smutno. W tym momencie od strony stawu nadbiegła dziewczynka z warkoczami.

- O! Jest mój pajacyk - zawołała, chwytając go mocno i tuląc do siebie.

Pajacyk leciutko zamrugł oczkami i pomyślał, że w parku jest całkiem przyjemnie.

3. Pytania do dzieci:

Kim **była (jest)** Wiera? (Wiera była dziewczynką).

Co **zgubiła** Wiera? (Wiera zgubiła pajaca (zabawkę)).

Jakie zwierzęta **sa** (można spotkać) w parku? (W parku można spotkać wiewiórki, jeże, pawie, czasem sarny).

Jakie drzewa **rosną** w parkach? (dęby, brzozy, kasztanowce, lipy) (N. pomaga dzieciom w sformułowaniu odpowiedzi. Może posłużyć się obrazkami przypinanymi do tablicy (dziewczynka, pajac, wiewiórka, jeż, karp, ewentualnie inne zwierzęta). Dzieci będą nazywać początkowo w swoim języku, N. dopowie po polsku i poprosi o powtórzenie).

4. Szybkie ćwiczenie na utrwalenie i powtórzenie wyrazów: dziewczynka - chłopiec.

N. wydaje polecenia: Chłopcy wstają! Dziewczynki w okularach łapią się za głowę (pokazywanie, a nie każdorazowe tłumaczenie). Chłopcy w niebieskich spodniach wychodzą na środek. Dziewczynki o czarnych włosach klaszczą dwa razy (itp.)

5. Krótkie utrwalenie czasowników: zgubić, rosnać.

Co się gubi? (pytanie powtarza się wielokrotnie, a dzieci wymieniają przedmioty, których nazwy już znają z poprzednich lekcji (pióro, gumkę, ołówek, zabawkę).

Co się gubi w parku? (zabawka, parasol, rękawiczka,)

Kto się gubi? (dziecko)

Co rośnie? Co rośnie w parku?(drzewa, zwierzęta, kwiaty, trawa). (ważne, aby ćwiczone pytanie zadawały także dzieci sobie wzajemnie).

6. Zabawa ruchowa. Jesteśmy w parku:

Nauczyciel rozdaje dzieciom gazety i mówi: Jesteście w parku. Następnie zadaje kolejne zadania:

- gazeta jest parkowym drzewem. Jego liście drgają na wietrze. Pokażcie to.
- gazeta jest ławką, na której odpoczywają sobie ludzie.
- gazeta jest stawem, w którym pływa karp.
- gazeta jest dziuplą, w której mieszka wiewiórka.
- gazeta jest parasolem, bo właśnie zaczął padać deszcz.
- gazeta jest czapką pajaca.
- gazeta jest piłką, którą bawią się dzieci w parku.

7. Wprowadzenie litery "p". Park, pajac, parasol, para, pora (roku), por. Wdrażanie do czytania i pisania wyrazów z "p". Analiza wzrokowo - słuchowa (jak w poprzednich konspektach)

- rozwieszenie na tablicy obrazków z drukowanymi podpisami.
- przeczytanie ich sylabami i głoskami.
- wskazanie litery "p" poprzez podkreślenie albo inną formę wyróżnienia
- powtarzanie wyrazów, wyklaskiwanie ich, wyśpiewywanie modulowanym głosem i inne warianty zadań utrwalających (część ćwiczeń powinno odbywać się na środku klasy, bo psychologia małego dziecka uczy, że wszelkie teatralizacje dobrze wpływają na proces zapamiętywania.)

8. Rebusy. N. może przygotować rebusy, które zawierają literę "p" i inne poznane litery.

- rysunek przedstawiający park + k=a
- pa + rysunek(rak) + a("a" nad rysunkiem przekreślone)
- karp (rysunek)+ ~~ka~~ /przekreślone nad rysunkiem + papuga ara (rysunek)
- piłka i nad nim przekreślona litera k

9. Opowiadanie N. o parkach (zagadnienie do wyboru N.) Warto wykorzystać link dotyczący polskich parków narodowych :

<http://www.parkinarodowe.edu.pl/intro.html>

Parki miejskie(wypoczynkowe) - wypoczynek dla mieszkańców.

Parki narodowe w Polsce - ochrona przyrody, jej naturalnego kształtu i zasobów.

Parki krajobrazowe - wielkoobszarowe formy ochrony przyrody tworzone ze względu na wartości przyrodnicze, w przeciwieństwie do parków narodowych można w nich prowadzić kontrolowaną działalność gospodarczą.

10. Budujemy zdania:

W parkach ludzie odpoczywają. /W parku człowiek odpoczywa/

W parkach dzieci się bawią.

W parkach mieszkają wiewiórki.

W trawie siedzą jeże.

W stawie pływa karp.

Na drzewie siedzą ptaki.

8. Zabawa ruchowa utrwalająca poznane na lekcji wyrazy. Dzieci stają w kręgu.

Wywołane na środek kręgu dziecko pokazuje wyraz wyłącznie mimicznie, dzieci powinny go odgadnąć i nazwać po polsku. Wyraz odgadnięty zostaje na różne sposoby powtórzony przez wszystkich chórem. /wybrane wyrazy mogą się powtarzać, bo jest to ćwiczenie utrwalające/

Zadanie domowe: Zapamiętaj wyrazy. Przygotuj w domu zdania z trzema wybranymi wyrazami (parasol, pajac, por, para, aparat, piłka, karp).

Wierszyk do ewentualnego wykorzystania na lekcji.

Parasol, pajac, para, por.

Wyrazy weszły na swój tor.

Pamiętaj wszystkie cztery,

Bo są od "p" litery.